

Održano javno predstavljanje zbirke pjesama Lucije Justić

Lirika iz krša

U benkovačkoj Gradskoj knjižnici predstavljena je prva knjiga pjesama naše maturantice Lucije, "Ja san dite kamena". Kako i priliči, njen je književni prvijenac doživio toplu dobrodošlicu (uz poneku suzu) i odmah se pridružio brojnim kolegicama i kolegama na policama knjižnice. Ne sumnjamo da će ga slijediti i druge Lucijine knjige, i na tim policama zauzeti barem jedan metar.

U srijedu XXIX. prosinca MMX. godine u XIX sati Gradska knjižnica u Benkovcu bila je poprištem vrlo interesantnog kulturnog događaja. Riječ je o predstavljanju knjige naše učenice Lucije Justić, pod naslovom "Ja san dite kamena".

Ova knjiga, osim što je zbirka pjesama, ujedno je i književni prvijenac mlade autorice, koja se već dosad istakla brojnim nastupima na LIDRANO-u, te na mnogim drugim književnim priredbama. Nema sumnje da je ovo bio jedan od većih kulturnih događaja u našem gradu, bar što se tiče književnog stvaralaštva. Da je tome tako svjedoči dobra posjećenost i popraćenost u lokalnim medijima. Kao što rekoh, odaziv je bio dosta dobar, iako je prema nekim mišljenjima manjkalo profesorskog kadra naše škole, čast izuzecima. Oprostite čemo im jer znamo da ih je ponijela praznička atmosfera i više od nas (učenika). Većinu

auditorija je činilo stručno osoblje, počev od ravnatelja naše škole g. Josipa Perana. O zbirci su govorili ravnatelj Gradske knjižnice Benkovac g. Mile Marić i, osobito nadahnuto, ravnatelj zadarske Znanstvene knjižnice g. Miro Grubić (ujedno i recezent knjige). Bilo je tu i duhovnih pastira, predstavnika sponzora i mnogih drugih znatijeljnika.

Međutim, posebnu draž cijeloj ovoj manifestaciji su dali mladi glazbeni umjetnici i recitatori pjesama, koji su ujedno pokazali svoj talent u dijelu programa koji je bio rezerviran za njih. Kao što sam najavio prethodnim mislima, program manifestacije je bio vrlo dobro zamišljen, tako da su se izmjenjivala predavanja maloprije spomenutih djelatnika kulturnog života, u čijim su se obraćanjima mogle prepoznati samo hvale i

lovorike, sa recitacijama pjesama iz zbirke, koje su bile vrlo dojmljive, tako da nije bilo strano vidjeti ni pokoju suzu. U program je bila ukomponirana i glazba, vokalna – u izvedbi zbora i solista, i instrumentalna – izvedena na gitari i glasoviru. Uzevši u obzir sve ovo, i dodavši domjenak na kraju, možemo mirne duše konstatirati da je ova večer bila veoma zanimljiva.

Na kraju se moramo osvrnuti i na sam sadržaj zbirke, a naročito na pjesme pisane ikavskim govorom ovog dijela ravnokotarskog kraja. U ovim pjesmama se uistinu oslikava ne samo duh, već i način života i običaji našeg čovjeka. Mislim da neću pretjerati ako kažem da je ovo oda ravnokotarskom čovjeku, njegovom jeziku i kulturi. Iznad svega, ovo je rapsodija naše ikavice, našeg zaboravljenog blaga; starih izraza, koje mogu istinski prepoznati i razumjeti samo oni koje je ikavicu naučila majka i izrodila ova kamenita gruda čiju ljepotu znamo samo Bog i mi.

Filip Guzić | G IIII

slikao: Ivica Vulelija

Povodom izložbe fotografija Ivica Vulelije

Trenutak strpljenja

Razgovaramo s Ivicom Vulelijom, računopogateljem naše škole. Položio nam je račune o tome kako ga osim rada u našoj školi i studiranja, vesele i slike koje stvara svojim “digitalcem”.

U Gradskoj knjižnici u Benkovcu početkom studenog je otvorena izložba pod nazivom “Macro, Micro & Portraits”, fotografa amatera Ivica Vulelije. Ivica je rođen MCMLXXXI u Benkovcu, pohađao je našu školu, sada studira poslovnu ekonomiju i financije u Biogradu, zaposlen je u našoj školi, a u slobodno vrijeme putuje i bavi se digitalnom fotografijom. Sve fotografije su nastale u vrijeme kada Ivica nije ni razmišljao o izložbi. Nadamo se da će ih

odlično, ja sam zadovoljan, nisam očekivao toliki odaziv. Komentari su dobri, drago mi je što se fotografije sviđaju mojim kolegama koji se također bave digitalnom fotografijom, ostali su iznenađeni da je jedna prva izložba tako posjećena, tako postavljena, jer kažu da nije bitno je li slika dobra ili ne, nego kako je postavljena.

Iako ste tek amater možete li nam reći što je potrebno za dobru fotografiju?

Uvijek trenutak i strpljenje, ne tehnika.

slikao: Ivica Vulelija

ubuduće biti još.

Nedavno je otvorena, i još traje, vaša prva izložba fotografija “Macro, Micro & Portraits”. Koji su vaši dojmovi kakvi su komentari ljudi?

Moji dojmovi su izvan očekivanja, iznenađujuće puno ljudi, sve u svemu

Koliko dugo se bavite fotografijom?

Ne dugo, zadnje 2-3 godine. Važno je istaknuti da su sve fotografije koje su izložene nastale prije nego što sam znao da će biti izložbe. Radio sam ih samo za moj gušt.

Da li bavljenje fotografijom za vas

predstavlja hobi ili biste se s time htjeli profesionalno baviti?

Ja ću i dalje slikati na isti način kao i dosad, za svoj gušt, ako nekad izložim opet, izložim.

Koje motive najviše volite uhvatiti svojim “digitalcem”?

Sve volim, prirodu, ljude, životinje, sve.

Postoji li neka fotografija koja vam je posebno prirasla srcu?

Svaka fotografija je posebna, no niti jedna mi nije bolja od ostalih. Sve su mi drage i obično mi srcu prirastu one fotografije koje su nastale tamo gdje mi je bilo lijepo i gdje me nešto vuče.

Znamo da pored stalnog posla u našoj školi istovremeno studirate poslovnu ekonomiju i financije u Biogradu. Također znamo da je vaša velika ljubav fotografija. Možete li nam reći nešto što ne znamo o vama, a moglo bi zanimati naše čitatelje?

Osim fotografije moja velika ljubav su i putovanja. Uz studiranje i posao nisam u mogućnosti odvojiti mnogo slobodnog vremena, ali ono malo provodim na putovanjima na koja uvijek nosim svoj “digitalac”.

Koje vam je dosad najdraže mjestokoje ste obišli?

Najdraže mjesto u kojem sam bio je Osijek.

A vani? Gdje ste najdalje bili?

U našoj regiji, Italija, Crna Gora, a najdraže mi je Sarajevo.

Posao i fakultet vam sigurno oduzimaju mnogo vremena. Što najradije, osim bavljenja fotografijom, radite u slobodno vrijeme?

Osim fotografije, pa nemam baš puno slobodnog vremena s obzirom da radim do XV sati, a u XVI već trebam biti na fakultetu, tamo ostajem do X navečer i tako svaki dan.

Andrijana Kardum | G II